

пред заповедната форма: **ma dža** (не отивай); **ma ker** (не прави); **ma keren** (не правете); **tu ma xa xoli** (не се ядовай).

### *Описателни форми за повелително наклонение*

Императивът може да се предаде и чрез изявително наклонение с помощта на съюза **te**, а в някои диалекти – **ti**. По този начин се образуват заповедни форми и за 1л. и 3л. ед.ч. и мн.ч. Примери:

**Te phutren o vudar** (да отворят вратата); **te bešas athe** (да седнем тук); **te džal sigo** (да отиде бързо).

Описателно повелително наклонение може да се образува също и с **neka** < бълг. *нека*, което предхожда заповедната форма: **neka ovel** (нека да бъде).

Отрицанието на описателния императив става с отрицателните частици **na**, която се намира между **te** и формата на глагола в изявително наклонение: **tena phutren o vudar** (да не отваряте вратата).

### *Начини за изразяване на условно наклонение*

Както вече беше отбелязано, ромският език няма условно наклонение в собствения смисъл. За да се изрази едно действие, се използват глаголни форми на изявителното наклонение. Това става по следния начин:

1. В условни изречения, които уведомяват за действие в бъдещето, условното се изразява в подчиненото изречение със сегашното време на глагола. Глаголът в главното изречение е в бъдеще време, а подчиненото изречение се въвежда със съюза **te**, диал. **ti**.

Примери:

**Te štapkerel ekvar mo piro phuvjate, me savore čoripnasa saste guruves ka čhinav.** (Ако кракът ми съпи отново на твърда земя, при цялата ми бедност ще заколя цял вол като жертвоприношение). **Sastipnasa te dav o sevlja, te**